

Sygn. akt V KO 89/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **R. B.**

skazanego z art. 211 § 1 k.k. i art. 253 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 18 listopada 2019 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 16 września 2009 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L.

z dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W dniu 13 września 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek R.B. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 września 2009 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt III K (...).

W dniu 17 września 2019 r. Przewodniczący V Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego zarządził zwrócić się do skazanego o udzielenie – w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania – informacji jakie to nowe okoliczności mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie

postępowania, albowiem w treści swojego wniosku takich nowych okoliczności ani faktów nie wskazał, odwołując się jedynie do kontestowania poczynionych ustaleń faktycznych i zanegowania prawidłowości rozstrzygnięcia.

Na to pismo, doręczone w dniu 26 września 2019 r., R.B. nie udzielił odpowiedzi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Unormowanie wynikające z treści art. 545 § 3 k.p.k. określa możliwość odmowy przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545 k.p.k. (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność.

W judykaturze prezentowany jest pogląd, że uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny jest zatem dopuszczalne, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19).

Wniosek złożony przez R.B. nie zawiera ani przesłanek zawartych w przywoływanych w cytowanym judykacie przepisach, ani argumentacji wskazującej na wystąpienie jakiegokolwiek nowej okoliczności uzasadniającej wznowienie. Mimo wezwania go do uzupełnienia tego braku, skazany w ogóle nie podjął takiej próby.

W zaistniałej więc sytuacji należało wniosek ocenić jako oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. i odmówić jego przyjęcia, bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci usunięcia braku formalnego związanego z przymusem adwokacko - radcowskim (art. 545 § 2 k.p.k.).

as